

7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da se Prilogom I. pobijanom aktu povređuje načelo proporcionalnosti.

- Tuženik povređuje načelo proporcionalnosti jer: (a) ne nastoji postići legitimni cilj odnosno poticati troškovno učinkovitu dekarbonizaciju gospodarstva omogućavanjem energetski intenzivnim sektorima da ulaze u energetsku učinkovitost umjesto da prebacuju svoju proizvodnju u treće zemlje; (b) prekomjerno opterećuje isključene sektore, dok bi se manje opterećujućim rješenjima (poput određivanja najvećih razina potpore ili mehanizama uvjetovanosti) ciljevi pobijanog akta ispunjavali barem na jednak način; i jer (c) je osnovne elemente svoje ocjene prihvataljivih sektora otkrio samo četiri dana prije objavljivanja pobijanog akta 25. rujna 2020., što je samo po sebi samo malo više od tri mjeseca prije isteka Smjernica o sustavu trgovanja emisijama koje su trenutno na snazi. Na taj način tuženik povređuje članak 5. stavak 4. UEU-a.

(¹) SL 2020., C 317, str. 5.

(²) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL 2003., L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svežak 9., str. 28.) , kako je izmijenjena.

Tužba podnesena 17. prosinca 2020. – Car-Master 2/Komisija

(Predmet T-743/20)

(2021/C 72/40)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Car-Master 2 sp. z o.o. sp.k. (Krakov, Poljska) (zastupnik: M. Miškowicz, pravni savjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije C(2020) 7369 final od 22. listopada 2020. u predmetu AT.40665 – Toyota;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući troškove zastupanja u postupku.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju i neodgovarajućoj primjeni članka 13. stavka 2. Uredbe Vijeća br. 1/2003 (u dalnjem tekstu: Uredba br. 1/2003) (¹).
 - U prilog ovom tužbenom razlogu tužitelj ističe da predmet nije razmatralo poljsko tijelo za zaštitu tržišnog natjecanja u smislu članka 13. stavka 2. Uredbe br. 1/2003. Naime, tužitelj je ravnatelja Urzęda Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Ured za zaštitu tržišnog natjecanja, Poljska; u dalnjem tekstu: ravnatelj UOKiK-a) obavijestio o sumnjama u pogledu primjene praksi kojima se ograničava tržišno natjecanje. To je tijelo međutim odbilo poduzeti korake predviđene pravnim propisima i ispitati sporna postupanja, pozivajući se na neposjedovanje dovoljne količine informacija, te je tužitelja pozvalo da dostavi informacije. Istovremeno, samo tijelo nije ništa poduzelo u cilju njihova ishođenja, a teret dokazivanja u cijelosti je prebačen na tužitelja. S tim u vezi, postupanje tog tijela ne može se kvalificirati kao „razmatranje predmeta“ u smislu Obavijesti Komisije o suradnji u okviru mreže tijela za zaštitu tržišnog natjecanja (²) i sudske prakse Općeg suda. Zbog toga se i Komisija neopravdano pozivala na članak 13. stavak 2. Uredbe br. 1/2003 kao osnovu za odbijanje prijave. Tužitelj dodaje da je posljedica Komisijina odbijanja prijave to da predmet neće biti razmotren ni pred jednim tijelom, što je u osnovi protivno uvodnoj izjavi 18. Uredbe br. 1/2003.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu koje proizlazi iz članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja).

— U prilog ovom tužbenom razlogu tužitelj ističe da nema mogućnost iskoristiti ovlasti koje mu pripadaju na temelju članka 41. Povelje, zato što nijedno tijelo nije postupalo u njegovu predmetu. On nema mogućnost djelovanja jer, prvo, državni propisi ne predviđaju mogućnost žalbe protiv odbijanja ravnatelja UOKiK-a da poduzme pravne korake. Drugo, Komisija se izuzela od razmatranja predmeta, pogrešno pretpostavljajući da je on već bio razmatran. Posljedica toga je da je tužitelju zatvoren put za ostvarivanje svojih prava. Tužitelj naglašava da Komisija nije uzela u obzir sve okolnosti danog premeta i da nije pažljivo ispitala tužiteljev slučaj. Prema mišljenju tužitelja, Komisija je bila dužna temeljito ispitati je li i kako predmet razmotren, te shodno tome pažljivo analizirati postupanje državnog tijela za zaštitu tržišnog natjecanja. Komisija je tu obvezu zanemarila, pa stoga nije ispunila obvezu postupanja s dužnom pažnjom, koja proizlazi iz prava na dobru upravu. Komisija nije ispunila ni obvezu koja proizlazi iz članka 105. stavka 1. UFEU-a. Ona naime nije uzela u obzir činjenicu da u slučaju kada odbije prijavu koja joj je podnesena, predmet mogućeg kršenja načela tržišnog natjecanja postaje neriješen jer ga državno tijelo nije razmatralo.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. i 102. UFEU-a] (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 8., svežak 1., str. 165. i SL 2016., L 173, str. 108.)

(²) SL 2004., C 101, str. 43.

Tužba podnesena 21. prosinca 2020. – Jakeliūnas /ESMA

(Predmet T-760/20)

(2021/C 72/41)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Stasys Jakeliūnas (Vilnius, Litva) (zastupnik: R. Paukštė, odvjetnik)

Tuženik: Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglaši da je ESMA-ino odbijanje, dopisom ESMA22-105-1261 od 30. listopada 2020., da udovolji tužiteljevu zahtjevu za pokretanje istrage o mogućem manipuliranju tržištem (u dalnjem tekstu: zahtjev) neosnovano;
- naloži ESMA-i da ponovno razmotri zahtjev;
- naloži ESMA-i snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na sljedećim tvrdnjama:

- pravila predviđena Direktivom 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (¹) sadržavaju moguće povrede navedene u zahtjevu;
- ta je direktiva, od njezina donošenja, bila koordinirana i nadzirana na razini EU-a. To je također omogućeno Direktivom Komisije 2003/124/EC (²);